U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň Mgr. Evy Šonkové a JUDr. Miluše Doškové v právní věci žalobce: **T. R.,** proti žalovanému: **Městský soud v Praze,** se sídlem Hybernská 18, Praha 1, týkající se žaloby na ochranu před nezákonným zásahem, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 25. 4. 2017, č. j. 3 A 213/2016 – 13,

takto:

I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Nejvyšší správní soud obdržel ve shora označené věci prostřednictvím Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“), kterou stěžovatel brojí proti v záhlaví uvedenému usnesení městského soudu. Společně s podáním kasační stížnosti stěžovatel požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce pro řízení. Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 28. 6. 2017, č. j. 2 As 224/2017 – 7, stěžovateli osvobození od soudních poplatků nepřiznal z důvodu zjevné bezúspěšnosti návrhu ve smyslu § 36 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Jelikož stěžovatel nesplňoval předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, zamítl Nejvyšší správní soud i stěžovatelovu žádost o ustanovení zástupce (§ 35 odst. 8 s. ř. s.). Zároveň stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě jednoho týdne od doručení usnesení č. j. 2 As 224/2017 – 7 zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5000 Kč a ve stejné lhůtě doložil splnění podmínky podle § 105 odst. 2 s. ř. s. Nejvyšší správní soud stěžovatele taktéž poučil o tom, že nebude-li soudní poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, řízení zastaví.

[2] V reakci na usnesení č. j. 2 As 224/2017 – 7 zaslal stěžovatel Nejvyššímu správnímu soudu dne 17. 7. 2017 podání, v němž kromě vulgarit na adresu soudců opětovně požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce s odkazem na rozhodnutí zdejšího soudu ze dne 7. 6. 2017, č. j. 2 As 182/2017 - 28, jímž mu bylo osvobození od soudních poplatků přiznáno a zástupce ustanoven.

[3] Nejvyšší správní soud neshledal důvod o opakované žádosti o osvobození od soudního poplatku a ustanovení zástupce rozhodnout samostatným usnesením. Byť obecně platí, že o žádosti o osvobození od soudního poplatku musí soud rozhodnout dříve, než pro nezaplacení soudního poplatku řízení zastaví, toto obecné pravidlo má své výjimky. Mechanické uplatňování tohoto pravidla by mohlo v některých případech vést ke zbytečnému prodlužování řízení opakováním stále stejných žádostí a rozhodováním o nich. O opakované žádosti o osvobození od soudního poplatku v rámci jednoho řízení je proto soud povinen rozhodnout jen v případě, že tato žádost obsahuje nové, dříve neuplatněné skutečnosti (viz např. rozsudky ze dne 17. 6. 2008, č. j. 4 Ans 5/2008 – 65, ze dne 16. 12. 2015, č. j. 8 As 145/2015 – 12, nebo ze dne 12. 10. 2016, č. j. 5 As 120/2014 – 32, a nález Ústavního soudu ze dne 20. 1. 2010, sp. zn. I. ÚS 1439/09). Obdobné přitom platí i ve vztahu k opakované žádosti o ustanovení zástupce.

[4] V podání doručeném Nejvyššímu správnímu soudu dne 17. 7. 2017 stěžovatel neuvedl žádné skutečnosti, které by odůvodňovaly nové posouzení jeho žádosti. Za takovou skutečnost nelze považovat odkaz na přiznání osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce v jiném řízení za situace, kdy důvodem pro zamítnutí předchozí žádosti stěžovatele v této věci byla zjevná neúspěšnost kasační stížnosti ve smyslu § 36 odst. 3 s. ř. s. Přiznání osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce v jiné věci, kterou soud neměl za zjevně bezúspěšnou a která se lišila od věci právě souzené (ve věci sp. zn. 2 As 182/2017 stěžovatel svou kasační stížností nebrojil proti zásahu soudu, k němuž mělo dojít při výkonu soudní moci), nemůže mít na projednávanou věc žádný vliv.

[5] Usnesení č. j. 2 As 224/2017 - 7 bylo stěžovateli doručeno dne 10. 7. 2017, týdenní lhůta stanovená k zaplacení soudního poplatku tedy uplynula v pondělí 17. 7. 2017. Stěžovatel v určené lhůtě soudní poplatek neuhradil ani účinně nepožádal o osvobození od soudních poplatků. Nejvyšší správní soud proto řízení zastavil podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. Za této situace je již nerozhodné, že nebyla splněna podmínka řízení spočívající v zastoupení stěžovatele (§ 105 odst. 2 s. ř. s.).

[6] Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. července 2017

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu